

Laki

tulojen ilmoittamisvelvollisuudesta kunnallisverotuksessa.

1 §.

Jokaisen kunnalle verovelvollisen, kansalaisoikeuteen katsomatta, joka edellisen vuoden taksoituksessa on verotettu vähintään kolmentuhannen markan tuloista tai jonka tulot taksoitettavalta ajalta ovat nousseet vähintään samaan määrään, tulee taksoituslautakunnalle tämän määrään ja kunnallisista kuulutuksista säädetyllä tavalla ilmoittaman ajan kuluessa antaa ilmoitus tuloistansa verotettavalta vuodelta. Kaupungin- ja kunnanvaltuustolla on kuitenkin oikeus ulottaa mainittu ilmoitusvelvollisuus sellaisiin verovelvollisiin, joita edellisen vuoden taksoituksessa on verotettu kolmeatuhatta markkaa pienemmistäkin tuloista tai jonka tulot samalta ajalta ovat olleet kolmeatuhatta markkaa pienemmät.

2 §.

Verovelvollinen olkoon tekemänsä ilmoituksen lisäksi velvollinen antamaan taksoituslautakunnalle tämän vaatimia verotusta varten tarpeellisia tietoja ja täydennystietoja.

Taksoituslautakunnalla on oikeus, kun erityisiä syitä ilmenee, vaatia vero-ilmoitusta sellaiseltakin kunnan verovelvolliselta, johon yleinen vero-ilmoitusvelvollisuus ei ulotu.

Sitä paitsi on jokainen kunnan verovelvollinen, sellainenkin, jota pakollinen ilmoitusvelvollisuus ei koske, oikeutettu antamaan tietoja tuloistaan taksoituslautakunnalle.

Tämän pykälän 1 ja 2 mom:ssa mainittu ilmoitus on annettava viikon kuluessa siitä, kun sellaista on todistettavasti verovelvolliselta vaadittu.

3 §.

Verovelvollisen on, sikäli kuin on kysymys ainoastaan arvioimalla selville saatavasta tulosta, sallittava vero-ilmoituksessaan tulon tarkalleen ilmoittamisen asemasta esittää ne tiedot, joita taksoituslautakunta niiden arvioimiseen tarvitsee.

4 §.

Osakeyhtiö, äänetön yhtiö ja osuuskunta sekä avoin yhtiö ja muut elinkeinonharjoittajat, sikäli kuin ne voimassa olevan lain mukaan ovat kirjanpitovelvollisia, jättäkööt vuosittain taksoituslautakunnalle vuositilinpäätöksensä.

Yhtiöt, osuuskunnat ja taloudelliset yhdistykset jättäkööt samalla taksoituslautakunnalle tilintakastajain kertomukset sekä tilinpäätöksen vahvistamista koskevat vuosikokousten päätökset.

5 §.

Taksoituslautakunnan määräyksestä on verovelvollisen viikon kuluessa, saatuaan siitä todisteellisen tiedon, lautakunnan nähtäväksi ja tutkittavaksi esitettävä talous- ja liikekirjansa, inventtausluettelonsa, sopimukset, velkasitoumukset, korkokuitit tai muut hänen hallussaan olevat asiakirjat, jotka voivat olla apuna taksoitettavan tulon selville saamiseksi.

Jos taksoituksesta on valitettu ja tutkijalautakunta maalla tai tarkastuslautakunta kaupungissa havaitsee tehdyistä ilmoituksista tahi esitetyistä asiakirjoista ilmeisesti käyvän selville, että niiden kautta on

tarkoitettu vähentää verotettavaa tuloa, on tutkija- tai tarkastuslautakunta, silloin kuin kaksikolmattaosaa lautakunnan jäsenistä katsoo syytä olevan, oikeutettu tämän lain 6 §:n 2 momentin säännöksiä noudattaen inventtausluettelon mukaan toimittamaan verovelvollisen omaisuuden tarkastuksen sekä suorittamaan kirjampitokirjojen tahi muiden tarpeelliseksi katsottujen asiakirjain tarkailun.

Verovelvollisen pyynnöstä voi taksoitusviranomaisen hankintansa mukaan myöntää pitennetyt määrääjän 1 §:ssä, 2 §:n 1 ja 2 kohdassa sekä 5 §:n 1 kohdassa mainittujen ilmoitusten ja asiakirjojen antamiseen.

6 §.

Edellä mainittuja ilmoituksia ja asiakirjoja älköön jätettäväksi muille, kuin taksoituslautakunnan jäsenille sekä jos taksoituksesta valitetaan, niille viranomaisille, joiden tutkittava valitus on.

Jos verovelvollinen sitä vaatii, on taksoitus, tutkija- tai tarkastuslautakunnan uskottava ilmoituksen ja asiakirjojen sekä omaisuuden tarkastaminen yhdelle tahi useammalle lautakunnan valitsema rehelliselle ja siihen toimeen muutakin soveliaalle henkilölle, joiden tulee antaa lautakunnalle tieto, ovatko verovelvollisen ilmoitukset oikeat.

7 §.

Alaikäisten ja muiden holhouksen alaisten henkilöiden sekä yhtiöiden, osuuskuntien, taloudellisten yhdistysten ja muiden juriidisten henkilöiden veroilmoitukset ovat heidän laillisten edusmiestensä tai edustajainsa annettavat.

Veroilmoitukset ja tämän lain mukaan tarkastettavat asiakirjat voidaan taksoituslautakunnalle jättää valtuutetun asiamiehen kautta tai sisäänkirjoitettuna postin kautta.

Kuolinpesän puolesta on ilmoitusvelvollinen se, jonka hallussa pesä on, tai jos pesä on jaettu, se, jonka hallussa pesä jakotilaisuudessa oli. Ellei perunkirjoitusta ole pidetty, on ilmoitusvelvollinen se, jonka on lain mukaan perunkirjoituksesta huolehdittava.

8 §.

Sen, joka ei annan hänelle kuuluvaa vero-ilmoitusta tai 2 §:n 1 ja 2 mom:ssa mainittuja tietoja tai taksoitusviranomaiselle toimita 4 ja 5 §:ssä mainittuja asiakirjoja säädetyn määräajan kuluessa, tulee suorittaa hänelle lopullisesti määrätyn veron lisäksi 25 % siitä.

Sen, joka ei annan veroilmoitusta tai edellisessä kohdassa mainittuja asiakirjoja tai tietoja viimeistään viikkoon kuluessa hänelle todistetavasti toimitetun erityisen kehoituksenkaan jälkeen, on tämän lisäksi vielä suoritettava 50 %:n veronkorotus, ja menettäköön hän sen lisäksi valitusoikeutensa, mikäli taksoitetun tulon määrään tulee, ellei voi näyttää hyväksyttävää estettä.

8 a §.

Edellisen pykälän 1 kohdassa säädettyä veronkorotusta ei ole määrättävä, jos verovelvollinen esittää seikkoja, jotka tekevät ilmoituksen laiminlyömisestä, viivytyksen tai veroilmoituksessa esiintyvät vaillinaisuudet anteeksi annettaviksi.

9 §.

Jos verovelvollisella kolmen lähinnä edellisen vuoden aikana on ollut verotettava tuloerä, jota ei aikaisemmin ole veroäyryjä asetettaessa ilmoitettu tai arvioitu, otettakoon sekin tuloja ilmoitettaessa ja veroäyryjä pantaessa huomioon.

Taksoituslautakunnalla on oikeus, kun sen tietoon tulee, että verovelvollisen tuloista on vuosina 1915, 1916 ja 1917 jäänyt taksoittamatta vähintään 10 % taksoitettavista tuloista, vuonna 1918 jälkitaksoituksella verottaa verovelvollista täten taksoittamatta jääneestä tulosta mainittujen vuosien tuloja taksoitettaessa voimassa olleiden perusteiden mukaan.

Edellisessä kohdassa mainittua jälkitaksoitusta ei saa toimittaa, jos verovelvollisen verotettavat tulot eivät ole nousseet yli 15,000 markan vuodessa.

Jos taksoituslautakunta on toimittanut jälkitaksoituksen 1914, 1915 ja 1916 vuosien tuloista, on taksoituksesta todistettavasti verovelvolliselle ilmoitettava yhden viikon kuluessa taksoituksen päättymisestä.

Jos verovelvollinen on kuollut, kohdistetaan jälkitaksoitus kuolinpesään, joka vastaa siitä vain pesän varoilla. Jos pesä on jaettu, älköön

osakkaalle asetettako suurempaa osaa tällaisesta jälkiverosta, kuin mikä vastaa hänen osuuttaan pesässä.

Jälkitaksoitusta tämän pykälän 1 mom. mukaan älköön toimitettako myöhemmin kuin kolmantena vuonna siitä, jolloin tulo olisi ollut taksoitettava.

10 §.

Jos tämän lain 4 §:ssä mainittujen verovelvollisten tilivuosi ei lankea yhteen kalenterivuoden kanssa, on niiden tehtävä vero-ilmoitus ja esitettävä sanotussa pykälässä mainittu selvitys siltä tilivuodelta, joka on päättynyt lähinnä ennen sen vuoden loppua, jolta taksoitus toimitetaan.

11 §.

Sen seikan estämättä, ettei ilmoitusta tuloista ole jätetty, sekä harmitsemalla, missä määrin niistä tehty ilmoitus voidaan panna taksoituksen perusteeksi, on taksoituslautakunnan määrättävä verotettavat tulot.

Jollei taksoitusviranomainen pane tehtyä ilmoitusta taksoituksen perusteeksi, on syyt veroilmoituksesta poikkeamiseen merkittävä pöytäkirjaan ja vaadittaessa ilmoitettava verovelvolliselle.

Taksoituslautakunta on oikeutettu taksoituksen toimittamista varten jakautumaan jaostoihin, joissa kussakin tulee olla vähintään viisi jäsentä.

12 §.

Jokainen, joka haluaa saada selvitystä ilmoittamisvelvollisuudestaan tai sen tavasta, olkoon oikeutettu ohjeiden saamista varten kääntymään taksoituslautakunnan sitä varten valitseman henkilön puoleen.

13 §.

Ilmoituskaavakkeita on kunnan toimesta ja kustannuksella pidettävä verovelvollisten maksuttomasti saatavina taksoituslautakunnan määräämissä paikoissa.

14 §.

Ilmoituskaavakkeiden tulee sisältää:

- a) verovelvollisen nimi, ammatti tai toimi, asunto ja osoite;
- b) eritelty tiedonanto verovelvollisen tuloista, huomioonottaen myös omavaraistaloudesta saadut luontaisedut;
- c) eritelty tiedonanto siitä, mitä verotettavista tuloista lain mukaan vaaditaan vähennettäväksi;
- d) kunnian ja omantunnon kautta annettu vakuutus siitä, että tiedot ovat oikeat ja tehdyt parhaan harkinnan ja vakaumuksen mukaan.

15 §.

Tämän lain 1 pykälässä mainittu ilmoitus on jätettävä taksoituslautakunnalle tai sen määräämille henkilöille.

Muut tämän lain mukaan annettavat ilmoitukset ja asiakirjat, on annettava taksoituslautakunnalle.

Jättämästään vero-ilmoituksesta on verovelvollinen oikeutettu saamaan todistuksen.

16 §.

Tämän lain 1 pykälän mukaan annettavassa kuulutuksessa siitä, minkä ajan kuluessa tulojen ilmoitukset on annettava, on myös mainittava seuraavat seikat: ne seuraamukset, jotka aiheutuvat vero-ilmoituksen laiminlyönnistä tai väärän ilmoituksen antamisesta; kuka tai ketkä taksoituslautakunta on valinnut antamaan verovelvollisille ohjeita ilmoitusten antamisessa; missä paikoissa ja minä aikana ilmoituskaavakkeita on verovelvollisten saatavina sekä kenelle paitsi taksoituslautakunnalle tämän lain 1 §:ssä mainitut ilmoitukset voidaan jättää.

17 §.

Joka tahallisesti väärällä ilmoituksella tai muulla vilpillä yrittää pidättää kunnalta puheenalaista veroa, rangaistakoon niinkuin rikoslaissa sanotaan ja olkoon sen ohessa velvollinen suorittamaan kolmenkertaisena sen veromäärän, jota hän yritti pidättää.

Jos havaitaan, että väärä tai epätäydellinen ilmoitus tahi mainitsematta jättäminen on tapahtunut ilman tahallista veronkavallustarkoitusta, älköön rikosoikeudellista syytettä nostettako.

Verovelvollinen, joka ennenkuin häne on ilmoitettu syytteeseen pantavaksi, asianomaisessa paikassa oikaisee tahi täydentää ilmoitustaan tahi ilmoittaa salaamansa tulon (ja suorittaa pidätetyn veron), jätettäköön rankaisematta.

18 §.

Jos taksoitus- tai tutkijalautakunnan jäsen aiheettomasti ilmaisee verovelvollisilta vaadittujen ilmoitusten tai asiakirjain tarkastuksen johdosta tietoonsa tulleita, jonkun verovelvollisen ansio-, varallisuus- tai tulosuhteita, rangaistakoon häntä enintään viidensadan markan sakolla tai kahden kuukauden vankeudella.

19 §.

Suomen Kansanvaltuuskunnan asiana on antaa tarkemmat ohjeet tämän lain soveltamisesta.

20 §

Tämä laki astuu voimaan heti.

Helsingissä, — päivänä helmikuuta 1918.
